

Τι είναι η ανθρωπινή απάθεια;

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ερώτηση. Τι είναι η ανθρωπινή απάθεια;

Απόκριση. Απάθεια είναι, όχι το να μη αισθάνονται οι αγωνιστές τα πάθη, αλλά το να μη τα δέχονται. Λόγω των πολλών και ποικίλων αρετών πού απέκτησαν, φανερών και κρυφών, ασθένησαν τα πάθη μέσα τους και δεν μπορούν να επαναστατήσουν εύκολα κατά της ψυχής.

Και η διάνοια δεν χρειάζεται πάντοτε να προσεχί σ' αυτά διότι είναι πάντοτε γεμάτη από αισθήματα πού προέρχονται από την μελέτη και την κοινωνία των αρίστων σκέψεων οι όποιες κινούνται με σύνεση στον νου. Και όταν τα πάθη αρχίσουν να κινούνται, ξαφνικά η διάνοια αρπάζεται από κάποια σκέψη πού συλλαμβάνεται από τον νου και φεύγει από κοντά τους έτσι τα πάθη μένουν αργά.

Όπως είπε ο μακάριος Μάρκος ο νους που με την χάρη του Θεού επιτελεί πράξεις ενάρετες και πλησιάζει στην γνώση, λίγη αίσθηση λαμβάνει από το άλογο μέρος της ψυχής διότι η γνώσις του ανθρώπου αρπάζεται στα ύψη και τον αποξενώνει από όλα τα πράγματα του κόσμου, λόγω της αγνείας, της λεπτότητας, της

ελαφρότητας και της οξύτητας του νου της. Και λόγω της ασκήσεως των, καθαρίζεται ο νους των και γίνεται διαυγής, επειδή η σάρκα τους ξηραίνεται από την επίδοση στην ησυχία και την εμμονή σ' αυτήν.

Έτσι εύκολα και γρήγορα επέρχεται στον καθένα τους η θεωρία και τους οδηγεί στην έκσταση. Από τότε γίνονται γεμάτοι θεωρία, η διάνοια τους δεν στερείται σύνεση ποτέ, αντιθέτως μάλιστα έχουν όλα εκείνα πού τους φέρει ο καρπός του Πνεύματος.

Με την πολυχρόνια συνήθεια εξαλείφονται οι αναμνήσεις της καρδιάς των, πού ανακινούν στην ψυχή τα πάθη και η δύναμις της εξουσίας του Διαβόλου. Πράγματι, όταν η ψυχή δεν επικοινωνεί με τα πάθη, μελετώντας τα, διότι ασχολείται διαρκώς με άλλη φροντίδα, τότε η δύναμις των ονύχων των παθών δεν μπορεί να κυριάρχηση στις πνευματικές της αισθήσεις.

Από το βιβλίο Ασκητικά
του Αββά Ισαάκ του Σύρου

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr